

то става само тогава, кога то кислородъ тѣ твърдѣ скоро и силно ся съединява съ въгленъ тѣ или съ други някои вещества.

Отъ малко то ны думы лесно можемъ да ся увѣримъ, че химиѣ та, макаръ и да е искусство, познато на твърдѣ малцина, намярва въ животъ тѣ приложение на сякъ стѣпка. Сяка готварка, сяка стопанка безсѣзнателно ся занимава, собственно да рѣчемъ, съ химиѣ тѣ, винагы има работа съ химически тѣ явления. Онзи, който само единъ пѣтъ е палилъ пещъ та, въ сѣщность е правилъ сѣщото, което и ный направихме при пѣрвый си опытъ: той е произвождялъ химическо съединение на кислородъ тѣ съ въглеродъ тѣ.

7. Химическо обяснение на горенето.

Какъ то вече видѣхме, въ време то кога то дърва та горѣтъ, ся извършва химическо съединение на кислородъ тѣ съ въглеродъ тѣ на дърво то. Слѣдователно, *горѣние то не е нищо друго освѣнъ химическы процесъ, а огнь тѣ е проявление отъ този процесъ.* Тѣй химиѣ та опредѣля горѣние то. Мнозина, може бы, да ся чували вече това опредѣление; нѣ може бы на някои тогава, то да ся е виждало не съвсѣмъ понятно.

Кога то запалваме свѣщъ, лампа, или кѣсъ дърво, ный гы туряме въ условия, при който безъ друго трябва да става съединение на вещество то, изъ кое то тѣ сѣ образуваны, съ кислородъ тѣ на въздухъ тѣ.

Свѣщъ та гори само до тогава, до дѣто въздухъ тѣ има достѣпъ до неѣ; въ това лесно можемъ да ся увѣримъ; стига само да накроемъ запаленый огарѣкъ на свѣщъ тѣ съ чешѣ, и ный ще видимъ, че пламѣкъ тѣ ще начене се повече и повече да отслабнува и най послѣ самъ отъ себѣ си